

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

9 ноември 2023 година*

„Обжалване — Конкуренция — Контрол върху концентрациите между предприятия — Регламент (ЕО) № 139/2004 — Възражение за незаконосъобразност — Член 4, параграф 1 — Задължение за предварително уведомяване за концентрациите — Член 7, параграф 1 — Задължение за спиране на концентрациите — Приложно поле — Понятие „извършване“ на концентрация — Член 14, параграф 2 — Решение за налагане на глоби поради извършването на концентрация преди уведомяването за нея и разрешаването ѝ — Задължение за мотивиране — Принцип на пропорционалност — Правомощие за пълен съдебен контрол“

По дело C-746/21 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 2 декември 2021 г.,

Altice Group Lux Sàrl, по-рано New Altice Europe BV, в ликвидация, представлявано от R. Allendesalazar Corcho и H. Brokelmann, abogados,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, представлявана първоначално от M. Domesq, M. Farley и F. Jimeno Fernández, впоследствие от M. Domesq и M. Farley,

ответник в първоинстанционното производство,

Съвет на Европейския съюз, представляван от A.-L. Meyer и O. Segnana,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: К. Jürimäe (докладчик), председател на състава, N. Piçarra, M. Safjan, N. Jääskinen и M. Gavales, съдии,

генерален адвокат: A. M. Collins,

секретар: Р. Стефанова-Камишева, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 1 февруари 2023 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 април 2023 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си до Съда Altice Group Lux Sàrl, по-рано New Altice Europe BV, в ликвидация (наричано по-нататък „Altice“), иска да бъде отменено решение на Общия съд на Европейския съюз от 22 септември 2021 г., Altice Europe/Комисия (T-425/18, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2021:607), с което Общият съд определя на 56 025 000 евро размера на глобата, наложена на това дружество с член 4 от Решение C(2018) 2418 final на Комисията от 24 април 2018 г. за налагане на глоби за извършване на концентрация в нарушение на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 (преписка M.7993 — Altice/PT Portugal) (наричано по-нататък „спорното решение на Комисията“), и отхвърля жалбата му до него в останалата ѝ част.

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 139/2004

- 2 Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 395, 1989 г., стр. 1) е отменен, считано от 1 май 2004 г., с Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (Регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201). Предвид засегнатия период от поведението, за което се отнася спорното решение на Комисията, приложим *ratione temporis* е именно последният регламент.
- 3 Съображения 5, 6, 8, 20 и 34 от Регламент № 139/2004 гласят:
 - „(5) Независимо от това следва да бъде гарантирано, че процесът на реорганизация не води до трайни нарушения на конкуренцията; поради това правото на Общността трябва да съдържа разпоредби, регулиращи тези концентрации, които могат в значителна степен да възпрепятстват ефективната конкуренция на общия пазар или в значителна част от него.
 - (6) Поради това е необходим специфичен правен инструмент, който да даде възможност за ефективен контрол върху всички концентрации по отношение на тяхното въздействие върху структурата на конкуренцията в Общността, като същевременно е единственият инструмент, приложим по отношение на такива концентрации. Регламент [№ 4064/89] даде възможност за изграждане на политика на Общността в тази област. В светлината на натрупания опит обаче този регламент следва да бъде трансформиран в законодателство, предвидено да посрещне предизвикателствата на по-интегриран пазар и бъдещо разширяване на Европейския съюз. В съответствие с

принципите на субсидиарност и пропорционалност, съдържащи се в член 5 от Договора [за ЕО], настоящият регламент не се простира извън пределите на това, което е необходимо за постигането на целта за създаване на гаранции за ненарушаване на конкуренцията на общия пазар, в съответствие с принципа на отворената пазарна икономика и свободната конкуренция.

[...]

- (8) Разпоредбите, които се приемат в настоящия регламент, следва да бъдат прилагани по отношение на съществени структурни изменения, чието влияние по отношение на пазара преминава извън националните граници на която и да е държава членка. Такива концентрации по правило се преценяват изключително на равнище на Общността в случаите на прилагане на системата „едно гише“ и в съответствие с принципа на субсидиарност.

[...]

- (20) Целесъобразно е концепцията за концентрация да бъде дефинирана по такъв начин, че да обхваща операции, които внасят трайни промени в контрола на засегнатите предприятия и оттам — в структурата на пазара. [...] Освен това е необходимо да бъдат разглеждани като [една-единствена] концентрация операции, [които са] тясно свързани във връзка с условие или са под формата на серии от операции с ценни книжа, които се осъществяват в сравнително кратък период от време.

[...]

- (34) За бъде гарантиран ефективен контрол, предприятията следва да бъдат задължени да уведомят предварително за концентрациите с общностно измерение, следващи сключването на споразумение, обявата за публичен търг или придобиването на контролен дял. [...] Извършването на концентрации следва да бъде спряно, докато не бъде взето окончателно решение от Комисията. Въпреки това обаче следва да бъде възможно да се допусне изключение от възможността за спиране по искане на засегнатите предприятия, когато това е подходящо. [...].

- 4 Член 1 от този регламент, озаглавен „Приложно поле“, гласи в параграф 1:

„Без да се накърняват член 4, параграф 5 и член 22, настоящият регламент се прилага по отношение на всички концентрации, които имат значение за Общността, както е дефинирано в настоящия член“.

- 5 Член 3 от посочения регламент, озаглавен „Понятие за концентрация“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. Счита се, че е налице концентрация, когато е налице трайна промяна в контрола в резултат на:

- а) сливането на две или повече преди това независими предприятия или части от предприятия, или

- б) придобиването от едно или повече лица, които вече контролират най-малко едно предприятие, или от едно или повече предприятия, независимо дали чрез продажба на ценни книжа или активи, чрез договор или по друг начин, на пряк или непряк контрол върху цялото или върху част от едно или повече предприятия.
2. Контролът се придобива посредством права, договори или по друг начин, [които] самостоятелно или в комбинация, като се вземат предвид релевантните фактически и правни обстоятелства, [...] предоставя[т] възможността за упражняване на решаващо влияние по отношение на дадено предприятие, по-специално чрез:
- а) собственост или право на ползване на всички или част от активите на дадено предприятие;
- б) права или договори, които предоставят решаващо влияние върху състава, гласуването или решенията на органите на предприятието“.
- 6 Член 4 от същия регламент, озаглавен „Предварително нотифициране за концентрации и предварителна нотификация по искане на нотифициращите страни“, гласи в параграф 1, първа алинея:
- „За посочените в настоящия регламент концентрации, които имат общностно измерение, [Европейската комисия] се нотифицира преди тяхното извършване и след сключването на споразумение, обявяването на публичен търг или придобиването на контролен пакет“.
- 7 Член 7 от Регламент № 139/2004, озаглавен „[Спиране] на концентрации“, предвижда в параграфи 1 и 3:
- „1. Концентрация с общностно измерение съгласно член 1 или такава, която се оценява от Комисията на основание член 4, параграф 5, не се извършва, преди да бъде нотифициран[a] или преди да бъде обявена за съвместима с общия пазар съгласно решение по член 6, параграф 1, буква б), член 8, параграф 1 или 2 или въз основа на презумпцията по член 10, параграф 6.
- [...]
3. Комисията може, по предявено искане, да освободи от задълженията по параграф 1 или 2. Искането за освобождаване трябва да бъде мотивирано. При произнасянето си по искането Комисията взема предвид *inter alia* и ефекта на [спирането] върху едно или повече засегнати предприятия или върху трета страна, както и заплахата, която концентрацията създава [за конкуренцията]. Такова освобождаване може да бъде обвързано с изпълнението на условия и задължения с гарантиране на условия за ефективна конкуренция. Освобождаване може да бъде искано и предоставяно по всяко време, било преди нотифицирането или след операцията“.
- 8 Член 8 от този регламент, озаглавен „Правомощия на Комисията за вземане на решение“, гласи в параграф 4:
- „Когато Комисията установи, че дадена концентрация:
- а) е била вече извършена и че е била обявена за несъвместима с общия пазар, или

б) е била извършена в нарушение на условие, включено в решение по параграф 2, което постановява, че при липсата на такова условие концентрацията би отговаряла на критерия, установен в член 2, параграф 3, или в случаите по член 2, параграф 4 — не би отговаряла на критериите, установени в член [101, параграф 3 ДФЕС],

Комисията може:

- да изиска от засегнатите предприятия да развалят концентрацията, по-специално чрез анулиране на сливането или разпореждането с всички придобити акции или активи, така че да бъде възстановено положението преди извършване на концентрацията; в случаи, при които не е възможно възстановяването на съществуващото преди извършването на концентрацията положение посредством нейното разваляне, Комисията може да предприеме друга подходяща мярка за постигане на такъв резултат, доколкото това е възможно,
- да нареди друга подходяща мярка, за да гарантира, че засегнатите предприятия развалят концентрацията или предприемат мерки за възстановяване на предишното положение, както се изисква в нейното решение.

В случаите, попадащи в рамките на първата алинея, буква а), [...] мерките, предвидени съгласно посочената алинея, мо[гат] да бъдат наложени или посредством решение на основание параграф 3 или посредством самостоятелно решение“.

9 Съгласно член 14, параграфи 2 и 3 от посочения регламент:

„2. Комисията може с решение да наложи глоби, непревишаващи 10 на сто от общия оборот на съответните предприятия по смисъла на член 5, на лицата по член 3, параграф 1, буква б) или на съответните предприятия, ако умишлено или поради небрежност:

- а) не са нотифицирали за концентрация в съответствие с член 4 или член 22, параграф 3 преди нейното извършване, освен ако не са изрично упълномощени да извършат това на основание член 7, параграф 2 или с решение, прието съгласно член 7, параграф 3;
- б) осъществят концентрация в нарушение на член 7;

[...]

3. При определяне на размера на глобата се вземат предвид естеството, степента и продължителността на нарушението“.

10 Член 16 от същия регламент, озаглавен „Обжалване пред Съда на [Европейския съюз]“, гласи:

„Съдът на [Европейския съюз] има неограничена компетентност по смисъла на член [261 ДФЕС] да разглежда решения, при които Комисията е определила глоба или периодични наказателни плащания; той може да отмени, намали или увеличи наложените глоби или периодичните наказателни плащания“.

Консолидираното юрисдикционно известие

- 11 Точки 18 и 54 от Консолидираното юрисдикционно известие на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ С 95, 2008 г., стр. 1, наричано по-нататък „Консолидираното юрисдикционно известие“) гласят следното:

„(18) Контрол може да се придобие и въз основа на договор. За да предоставя контрол, договорът трябва да предвижда и сходен контрол на управлението и на ресурсите на другото предприятие, както в случая с придобиването на акции или активи. Освен с прехвърлянето на контрол върху управлението и ресурсите, тези договори се характеризират и с голямата си продължителност (обикновено без възможност за ранно прекратяване от страна на договарящата страна, която предоставя договорните права). [...] Тези договори също могат да доведат до съвместен контрол, ако притежателят на активите и контролиращото предприятие притежават права на вето по отношение на стратегически бизнес решения [...]

[...]

(54) Едноличният контрол се придобива, ако едно предприятие може само да упражнява решаващо влияние над друго предприятие. Може да се говори за две общи положения, при които дадено предприятие упражнява едноличен контрол. Първо, еднолично контролиращото предприятие има правото да определя стратегическите търговски решения на друго предприятие. Това право се постига обикновено чрез придобиване на мажоритарни права на глас в една дружество. Второ, може да се говори за упражняване на едноличен контрол и при обстоятелства, при които само един от акционерите може да упражнява вето над стратегически решения в едно предприятие, но този акционер няма властта сам по себе си да налага такива решения (т.н. отрицателен едноличен контрол). При тези обстоятелства, един-единствен акционер притежава същата степен на влияние, която обикновено притежава отделният акционер, когато той упражнява съвместен контрол над едно дружество, тоест, той има властта да блокира приемането на стратегически решения. За разлика от положението в съвместно контролираното дружество, тук няма други акционери със същата степен на влияние, а акционерът с отрицателния едноличен контрол не е непременно принуден да си сътрудничи с други акционери, за да определи стратегическото поведение на контролираното предприятие. Тъй като този акционер може да причини безизходно положение, акционерът придобива решаващо влияние по смисъла на член 3, параграф 2, поради което упражнява контрол по смисъла на Регламента за сливанията [...]

Обстоятелствата по спора и спорното решение на Комисията

- 12 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 1—29 от обжалваното съдебно решение. За нуждите на настоящото производство по обжалване пред Съда те могат да се обобщят, както следва.

Придобиване от Altice на PT Portugal

- 13 На 9 декември 2014 г. Altice, което е мултинационално дружество за далекосъобщения и разпространение на телевизионни програми, базирано в Нидерландия, сключва с бразилския далекосъобщителен оператор Oi SA договор за придобиване на акции (*Share Purchase Agreement*, наричан по-нататък „SPA“). В него се предвижда, че Altice ще придобие, посредством дъщерното си дружество Altice Portugal SA, самостоятелния контрол по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламент № 139/2004 върху PT Portugal SGPS SA (наричано по-нататък „PT Portugal“) — далекосъобщителен и мултимедиен оператор, чиято дейност засяга целия сектор на далекосъобщенията в Португалия.
- 14 Финализирането на това придобиване по-специално зависи от получаването на разрешение от Комисията въз основа на този регламент.
- 15 На 2 юни 2015 г. Altice обявява публично, че сделката е финализирана и че собствеността върху акциите на PT Portugal му е прехвърлена.

Етап, предхождащ уведомяването

- 16 На 31 октомври 2014 г. Altice влиза в контакт с Комисията, за да я предупреди за проекта си за придобиване на самостоятелния контрол върху PT Portugal. На 5 декември 2014 г. се провежда среща между Altice и службите на Комисията.
- 17 На 12 декември 2014 г. Altice изпраща на Комисията искане за определяне на екип, отговарящ за разглеждането на неговия случай, а на 18 декември 2014 г. започват контактите, прехождащи уведомяването.
- 18 На 26 януари 2015 г. Altice изпраща на Комисията предложение за поемане на ангажименти във връзка с прехвърлянето на неговите дъщерни дружества в Португалия Cabovisão и ONI.
- 19 На 3 февруари 2015 г. Altice представя на Комисията проект на формуляр за уведомяване, сред чиито приложения е включен екземпляр от SPA.

Уведомяване и решение за разрешаване на концентрацията под условие

- 20 На 25 февруари 2015 г. Комисията е уведомена официално за операцията.
- 21 На 20 април 2015 г. Комисията приема решение (наричано по-нататък „решението за разрешаване“), с което обявява операцията за съвместима с вътрешния пазар, при условие че се изпълнят приложенията към това решение ангажименти, сред които е прехвърлянето от Altice на неговите дъщерни дружества в Португалия — Cabovisão и ONI.

Спорното решение на Комисията и производството, довело до приемането му

- 22 На 13 април 2015 г. Комисията изпраща на Altice искане за предоставяне на информация относно обсъжданията между него и РТ Portugal по повод на среща между техните ръководители, проведена преди приемането на решението за разрешаване, за която институцията научава от пресата. На 17 април 2015 г. Altice представя становището си на Комисията.
- 23 В резултат на няколко искания за предоставяне на информация, на които Altice отговаря, с писмо от 11 март 2016 г. Комисията информира Altice, че е започнала разследване, за да определи дали то е нарушило член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004.
- 24 Вследствие на искания за представяне на документи и на допълнителна информация, на които Altice отговаря, и след среща между него и службите на Комисията, на 17 май 2017 г. тази институция му изпраща изложение на възраженията, в което прави предварителното заключение, че то е нарушило посочените разпоредби. На 18 август 2017 г. Altice представя писмено становище в отговор на изложението на възраженията.
- 25 На 24 април 2018 г. Комисията приема спорното си решение.
- 26 С това решение Комисията констатира, че Altice е разполагало с възможността за упражняване на решаващо влияние или е задействало контрола върху РТ Portugal преди приемането на решението за разрешаване, а в някои случаи преди уведомяването, нарушавайки съответно член 7, параграф 1 и член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004.
- 27 В раздел 4 от спорното решение на Комисията се излагат причините, поради които тя заключава, че Altice е привело в действие SPA преди тя да е разрешила концентрацията, нарушавайки член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. По-конкретно в подраздел 4.1 се посочва, че някои клаузи от SPA са предоставили на Altice право на вето върху решенията, засягащи търговската политика на РТ Portugal (наричани по-нататък „договорките, предхождащи финализирането“). В подраздел 4.2 се описват случаите, в които Altice участва в ежедневната работа на РТ Portugal. В това отношение Комисията констатира, от една страна, че Altice ефективно е упражнявало решаващо влияние върху дейностите на РТ Portugal в седем случая, и от друга страна, че между последното и Altice е обменена чувствителна информация, което спомогнало да се докаже, че Altice е упражнявало решаващо влияние върху РТ Portugal. В подраздел 4.3 се излагат заключенията на Комисията относно причините, поради които описаните в подраздел 4.1 условия от SPA и описаното в подраздел 4.2 поведение на страните съставляват привеждане в действие на SPA, преди Комисията да обяви концентрацията за съвместима с вътрешния пазар.
- 28 В раздел 5 от спорното решение на Комисията се излагат мотивите, накарали я да заключи, че Altice е привело в действие сделката преди уведомяването за концентрацията, нарушавайки член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004. Договорките, предхождащи финализирането, някои от седемте случая на ефективно упражняване на решаващо влияние и някои обмени на информация били осъществени преди това уведомяване.

- 29 Въз основа на всички тези мотиви в членове 1 и 2 от спорното решение на Комисията се констатира, че Altice е извършило, поне поради небрежност, концентрация преди тя да бъде разрешена, нарушавайки член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, и преди уведомяването за нея, нарушавайки член 4, параграф 1 от този регламент.
- 30 На основание член 14, параграф 2 от Регламент № 139/2004, съответно в членове 3 и 4 от това решение, Комисията налага на Altice две глоби, всяка в размер на 62 250 000 евро, за двете установени нарушения.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 31 На 5 юли 2018 г. Altice подава жалба в секретариата на Общия съд, искайки, главно, отмяна на спорното решение на Комисията, и при условията на евентуалност, отмяна или намаляване на размера на наложените му с това решение глоби.
- 32 С решение от 6 декември 2018 г. председателят на седми състав на Общия съд допуска встъпването на Съвета на Европейския съюз в подкрепа на исканията на Комисията в съответствие с неговата молба.
- 33 В подкрепа на искането си за отмяна на спорното решение на Комисията Altice прави възражение за незаконосъобразност и изтъква четири основания, които Общият съд разглежда на три етапа. Най-напред, в точки 54—67 от обжалваното съдебно решение, Общият съд отхвърля възражението за незаконосъобразност, направено срещу член 4, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 139/2004. След това, в точки 68—259 от това решение, Общият съд отхвърля първите три основания на Altice, отнасящи се до наличието на нарушение на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от този регламент. Накрая, в точки 260—277 от същото решение, Общият съд отхвърля четвъртото основание, и по-специално твърдението за нарушение на принципа на пропорционалност и на „принципа на забраната на двойното санкциониране, произтичаща от основните принципи, които са общи за правните системи на държавите членки“. Поради това в същата точка 277 от обжалваното съдебно решение той отхвърля искането за отмяна на спорното решение на Комисията.
- 34 В подкрепа на исканията си, засягащи размера на глобите, Altice изтъква своето пето основание, а именно незаконосъобразност на глобите и нарушение на принципа на пропорционалност, състоящо се от пет части. Общият съд отхвърля първите четири части, и по-специално третата част, където се твърди, че глобите са незаконосъобразни, тъй като не са изложени достатъчно мотиви за определянето на техния размер. При обсъждането на петата част, упражнявайки правомощието си за пълен съдебен контрол, той решава, че размерът на глобата, наложена на Altice за нарушение на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, трябва да се намали с 10 % и да се определи на 56 025 000 евро. Общият съд всъщност посочва, че Altice по собствена инициатива е уведомило Комисията за концентрацията доста преди подписването на SPA и е направило искане за определяне на екип, отговарящ за разглеждането на неговия случай.

Производството пред Съда и исканията на страните

35 С жалбата си до Съда Altice иска от него:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени членове 1—4 от спорното решение на Комисията,
- при условията на евентуалност, да намали наложените глоби в членове 3 и 4 от спорното решение на Комисията, изменено от Общия съд,
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да върне делото на Общия съд, и
- да осъди Комисията да понесе направените от него съдебни разноски, както в производството по обжалване пред Съда, така и в производството пред Общия съд.

36 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли подадената до него жалба и
- да осъди Altice да заплати съдебните разноски.

37 Съветът иска от Съда:

- да отхвърли изтъкнатото първо основание за обжалване пред Съда и
- да осъди Altice да понесе направените от него съдебни разноски в производството по обжалване пред Съда.

По жалбата до Съда

38 В подкрепа на жалбата си до Съда Altice изтъква шест основания.

Първото основание

39 Със своето първо основание за обжалване пред Съда Altice упреква Общия съд, че е допуснал грешки при прилагане на правото при разглеждането на възражението за незаконосъобразност, насочено срещу член 4, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква б) от Регламент № 139/2004. Това основание се състои от три части.

Първата част от първото основание

– *Доводи на страните*

40 С първата част от първото основание Altice твърди, че в точки 54—58, 60—64, 66, 264, 265 и 271 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки че член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004

преследват „самостоятелни цели“ и налагат две отделни задължения, а именно задължение за уведомяване и задължение за спиране, за които можело да се наложат конкретни санкции.

- 41 На първо място, Altice твърди, че след приемането на Регламент № 139/2004 задължението за уведомяване не може нито да се разграничи от задължението за спиране, нито да се окаже самостоятелно неизпълнено, нито пък да бъде обект на конкретна санкция. Възможно, докато до нарушение на член 4, параграф 1 от този регламент се стигало, когато дадена концентрация е извършена преди уведомяването за нея, това извършване попадало именно в приложното поле на член 7, параграф 1 от посочения регламент.
- 42 Поради това, противно на приетото от Общия съд в точки 56, 60—62 и 271 от обжалваното съдебно решение, тези разпоредби преследвали не „самостоятелни цели“, а една-единствена цел и съответно един и същ правен интерес. Стремехът с тази цел бил да се осигури ефективността на контрола ex ante върху концентрациите с общностно измерение. Заради това и двете посочени разпоредби забранявали извършването на концентрация преди уведомяването за нея. В точка 60 от обжалваното съдебно решение Общият съд пропуснал да вземе предвид, че член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 забранява не само извършването на концентрация, преди тя да бъде разрешена от Комисията, но и нейното извършване преди последната да е уведомена за нея.
- 43 Разграничаванията, направени от Общия съд в точки 54, 55, 57 и 58 от обжалваното съдебно решение, били ирелевантни в това отношение, тъй като с тях не се оборвало твърдението на Altice, че тези две разпоредби се прилагат за едно и също деяние и преследват една и съща цел, защото забраняват извършването на концентрацията преди уведомяването за нея. Продължителността на нарушенията била релевантна само за да се прецени пропорционалността на глобите.
- 44 Освен това, в точки 56, 66 и 264 от обжалваното съдебно решение, за да обоснове преследването от член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 на „самостоятелни цели“, Общият съд неправилно се позовал на системата „едно гише“, посочена в съображение 8 от този регламент. С нея само се определяли правомощията на Комисията за контрола върху концентрациите с общностно измерение.
- 45 На второ място, според Altice предвиденият в Регламент № 139/2004 режим е просто остатък от миналото. То отбелязва, че Регламент № 4064/89 действително съдържа две отделни и самостоятелни задължения, а именно процедурно задължение за уведомяване на концентрация в едноседмичен срок, считано от сключването на споразумението, и фактическо задължение за спиране. Неизпълнението на всяко от тези задължения се наказвало с глоби с различен размер.
- 46 С приемането на Регламент № 139/2004 законодателят на Съюза обаче премахнал в член 4, параграф 1 срока, определен за уведомяването за концентрация, и въвел предварително уведомяване за извършването на концентрация. Успоредно с това той увеличил размера на глобата, която може да се наложи по силата на член 14, параграф 2, буква а) от този регламент при неизпълнение на задължението за уведомяване. Правейки това, той превърнал това задължение във фактическо задължение концентрацията да не се извършва преди уведомяването за нея. Правната рамка, формирана от този пропуск на законодателя да премахне или да адаптира тези разпоредби, била „анормална“.

47 На трето място, въз основа на систематично тълкуване Altice добавя, че в член 7, параграф 3 от Регламент № 139/2004 се предвижда дерогация от член 7, параграф 1 от него и че няма еквивалентна разпоредба, за да се дерогира член 4, параграф 1 от този регламент. Това било така, защото тази дерогация предполагала също дерогация от задължението за уведомяване, предвидено в последната разпоредба. Освен това в член 14, параграф 2, буква а) от посочения регламент изрично се предвиждало, че никаква глоба не може да бъде наложена за нарушение на член 4, параграф 1 от същия регламент, когато се предоставя дерогация по член 7, параграф 3 от него.

48 Комисията и Съветът считат, че настоящата част трябва да се отхвърли като неоснователна.

– *Съображения на Съда*

49 С първата част от първото основание Altice по същество твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, постановявайки че член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 преследват самостоятелни цели, при положение че според Altice те защитават един и същ правен интерес и се преповтарят.

50 Трябва да се отбележи, че съществува връзка между член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, където се предвижда задължението за уведомяване за концентрация преди нейното извършване, и член 7, параграф 1 от този регламент, където се предвижда задължението тази концентрация да не се извършва преди уведомяването за нея и разрешаването ѝ. Всъщност нарушение на член 4, параграф 1 от посочения регламент води автоматично до нарушение на член 7, параграф 1 от същия регламент, поради което нарушение на първата разпоредба е немислимо независимо от нарушение на втората (вж. в този смисъл решение от 4 март 2020 г., *Marine Harvest/Комисия*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 101 и 106).

51 Същевременно, когато в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004 предприятие уведоми за концентрация преди извършването ѝ, продължава да е възможно това предприятие да наруши член 7, параграф 1 от този регламент, ако извърши концентрацията, преди Комисията да я обяви за съвместима с вътрешния пазар (решение от 4 март 2020 г., *Marine Harvest/Комисия*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 102).

52 От това следва, че член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 преследват самостоятелни цели в рамките на системата „едно гише“, посочена в съображение 8 от този регламент (решение от 4 март 2020 г., *Marine Harvest/Комисия*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 103).

53 Всъщност, от една страна, член 4, параграф 1 от този регламент предвижда задължение за действие, а именно задължението за уведомяване за концентрацията преди нейното извършване, а от друга страна, член 7, параграф 1 от същия регламент предвижда задължение за бездействие, а именно концентрацията да не се извършва преди уведомяването за нея и разрешаването ѝ. Докато нарушението на първата от тези разпоредби съставлява моментно нарушение, нарушението на втората от тях съставлява продължено нарушение (вж. в този смисъл решение от 4 март 2020 г., *Marine Harvest/Комисия*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 104 и 115).

- 54 Освен това в член 14, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 139/2004 се предвиждат отделни глоби за неизпълнението на всяко от тези задължения, когато тези неизпълнения са допуснати едновременно чрез извършването на концентрация, преди Комисията да е била уведомена за нея (вж. в този смисъл решение от 4 март 2020 г., *Marine Harvest/Комисия*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 105 и 106). Тази възможност се обосновава от целта на посочения регламент, която съгласно съображение 34 от него е да се гарантира ефективен контрол върху концентрациите, които имат общностно измерение, като предприятията бъдат задължени да уведомяват предварително за концентрациите си и като се предвиди извършването на последните да се спира до приемането на окончателно решение (вж. в този смисъл решения от 31 май 2018 г., *Ernst & Young*, C-633/16, EU:C:2018:371, т. 42, и от 4 март 2020 г., *Marine Harvest/Комисия*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 108 и 109).
- 55 С оглед на тази цел Съдът вече е отхвърлил тълкуване в смисъл, че когато извършването на концентрация е станало преди уведомяването за нея, Комисията може да санкционира само нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. Съдът всъщност счита, че след като лишава Комисията от възможността чрез налаганите от нея глоби да прави разграничение между положението, в което предприятието спазва задължението за уведомяване, но не изпълнява задължението за спиране, и положението, в което предприятието не изпълнява тези две задължения, такова тълкуване не позволява да се постигне посочената цел, тъй като за неизпълнението на задължението за уведомяване изобщо няма да може да се наложи конкретна санкция (вж. в този смисъл решение от 4 март 2020 г., *Marine Harvest/Комисия*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 107—109).
- 56 С оглед на тези припомняния, на първо място, трябва да се констатира, че в точки 54—58 и 63 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня именно съдебната практика, цитирана в точки 50—54 от настоящото решение. От нея той правилно заключава, че въпреки наличието на известно застъпване, което той надлежно отчита, член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 преследват самостоятелни цели, предвиждат различни задължения и водят до нарушения от различно естество.
- 57 Така, макар тези две цели да се вписват в крайния замисъл на Регламент № 139/2004, изразяващ се, както по същество бе отбелязано в точка 54 от настоящото решение, в запазването на ефективността на контрола *ex ante* върху концентрациите, това не променя факта, че те представляват отделни негови разклонения.
- 58 Следователно Общият съд също така правилно отхвърля в точки 59 и 62 от обжалваното съдебно решение твърденията на Altice за незаконосъобразност на член 4, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 139/2004, тъй като според Altice член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от този регламент се преповтарят и преследват един и същ правен интерес.
- 59 Отново съгласно съдебната практика, цитирана в точки 50—53 от настоящото решение, заключението, че тези разпоредби преследват самостоятелни цели, противно на твърденията на Altice, е изведено от нормативното съдържание и от съответните цели на тези две разпоредби, както и от общата структура на Регламент № 139/2004, а не от съображение 8 от него.

- 60 На второ място, никакво различно заключение не може да се изведе от сравнение между разпоредбите на Регламент № 4064/89 и тези на Регламент № 139/2004. Всъщност, приложим *ratione temporis* в настоящия случай, е само последният регламент.
- 61 На трето място, без да е необходимо да се проверява дали, както твърди Altice, член 7, параграф 3 от Регламент № 139/2004 позволява, освен предоставянето на дерогация от задължението за спиране, предоставянето на дерогация от задължението за уведомяване, доводът, изведен от тази разпоредба, не може да се приеме. Всъщност този довод само отразява връзките, които съществуват между тези две задължения и които са надлежно отчетени в съдебната практика, припомнена в точки 50 и 55 от настоящото решение.
- 62 От гореизложените съображения следва, че първата част от първото основание трябва да се отхвърли по същество.

Втората част от първото основание

– Доводи на страните

- 63 С втората част от първото основание Altice упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки че с кумулативното налагане на две глоби по член 14, параграф 2 от Регламент № 139/2004 не се нарушава принципът на пропорционалност.
- 64 Според Altice, противно на констатациите на Общия съд в точки 65 и 273 от обжалваното съдебно решение, възможността за кумулативно налагане на две глоби за едно и също деяние, извършено от едно и също лице в неизпълнение на две задължения, защитаващи една и съща цел, като такава явна противоречи на принципа на пропорционалност, тъй като такава кумулиране на санкции не е необходимо и е прекомерно.
- 65 Целта контролът *ex ante* върху концентрациите да е ефективен се постигала напълно с по-малко ограничителна мярка, изразяваща се в налагането въз основа на член 14, параграф 2, буква б) от Регламент № 139/2004 само на една глоба, с която се санкционира едновременно неизпълнението на задължението за уведомяване и неизпълнението на задължението за спиране — двете задължения, предвидени в член 7, параграф 1 от този регламент. Отчитайки естеството, тежестта и продължителността на нарушението, Комисията можела да съобрази глобата, наложена за едно нарушение от тази разпоредба, според това дали съответното предприятие е нарушило двете задължения или само второто от тях.
- 66 Комисията и Съветът считат, че настоящата част трябва да се отхвърли като неоснователна.

– Съображения на Съда

- 67 В точка 65 от обжалваното съдебно решение, която Altice оспорва с втората част от първото основание, Общият съд приема, че само по себе си налагането на две санкции за едно и също деяние от един и същ орган с едно и също решение не може да се счете за противоречащо на принципа на пропорционалност. Общият съд повтаря това съображение в точка 273 от посоченото решение, която също се оспорва от Altice.

- 68 На първо място, трябва да се отбележи, че отправна точка в настоящата част е виждането, че задълженията, предвидени в член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, се отнасят за защитата на една и съща цел. Тази отправна точка обаче бе оборена при разглеждането на първата част от настоящото основание. Поради това твърдението на Altice трябва да се отхвърли.
- 69 На второ място, трябва да се припомни, че принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да бъдат годни да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят границите на необходимото за осъществяването на тези цели. Когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2022 г., Унгария/Парламент и Съвет, C-156/21, EU:C:2022:97, т. 340 и цитираната съдебна практика).
- 70 В разглеждания случай член 14, параграф 2 от Регламент № 139/2004 оправомощава Комисията, съответно в букви а) и б) от него, с решение да налага глоби поради нарушаване от предприятия на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от този регламент, като се уточнява, че таванът на всяка от глобите е 10 % от общия оборот, реализиран от тези предприятия. Съгласно член 14, параграф 3 от посочения регламент при определянето на размера на всяка глоба трябва да се вземат предвид естеството, тежестта и продължителността на нарушението.
- 71 Както впрочем следва от точки 54 и 55 от настоящото решение, тази възможност, а именно с едно и също решение да се наложат две глоби поради неизпълнението с едно и също деяние на две самостоятелни задължения, е едновременно годна да осигури ефективен контрол върху концентрациите, които имат общностно измерение, и е необходима за тази цел. Освен това, определяйки размера на всяка от глобите до тавана от 10 % от общия оборот на съответните предприятия, предвид естеството, тежестта и продължителността на всяко нарушение, Комисията трябва да следи за спазването на принципа на пропорционалност при прилагането на разпоредбите от Регламент № 139/2004.
- 72 При това положение, без да допуска грешка при прилагане на правото, Общият съд приема в точки 65 и 273 от обжалваното съдебно решение, че само по себе си налагането на две санкции за едно и също деяние от един и същ орган с едно и също решение не може да се счете за противоречащо на принципа на пропорционалност. Този орган обаче трябва да се увери, че взети заедно, глобите са пропорционални спрямо естеството на нарушението (вж. по аналогия решение от 3 април 2019 г., Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie, C-617/17, EU:C:2019:283, т. 38).
- 73 Следователно втората част от първото основание трябва да се отхвърли по същество.

Третата част от първото основание

– Доводи на страните

- 74 С третата част от първото основание Altice твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки че с кумулативното налагане на две глоби по член 14, параграф 2 от Регламент № 139/2004 не се нарушава забраната на двойното санкциониране, залегнала в основните принципи, които са общи за правните системи на държавите членки, относно стълкновенията на закони.
- 75 Първо, Общият съд неправилно пропуснал да разгледа доводите, които Altice извело от този основен принцип от правото на Съюза в рамките на възражението за незаконосъобразност.
- 76 Второ, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото в точка 274 от обжалваното съдебно решение. Всъщност, противно на посоченото там от Общия съд, в точки 117 и 118 от решение от 4 март 2020 г., Marine Harvest/Комисия (C-10/18 P, EU:C:2020:149), Съдът не отхвърлил изведен от този принцип довод, тъй като поради липсата на направено пред него възражение за незаконосъобразност той не се произнесъл по съвместимостта на член 4, параграф 1 и член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 139/2004 с принципа на забраната на двойното санкциониране.
- 77 Освен това било ирелевантно дали законодателят е квалифицирал дадено нарушение като по-тежко от друго или дадена разпоредба като главно приложима. Изведени, за да запълнят липсата на такава квалификация от законодателя, принципите, уреждащи съвкупността от престъпления, не допусkali налагането на две глоби на един и същ нарушител за едно и също деяние и за да се защити един и същ правен интерес.
- 78 В това отношение Общият съд впрочем пропуснал да отчете представените от Altice шест правни становища.
- 79 Трето, съгласно „принципа на стълкновение на закони“ и „принципа на поглъщане“ нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 поглъщало в случая това на член 4, параграф 1 от него. Първата разпоредба всъщност била по-широка и обхващала изцяло задължението, наложено с втората. За да се избегне налагането на прекомерна глоба, съответно трябвало да се приложи само член 7, параграф 1 от този регламент. В такъв случай приложим бил петгодишният давностен срок.
- 80 Комисията и Съветът оспорват доводите на Altice и считат, че настоящата част е неоснователна.

– Съображения на Съда

- 81 Първо, доколкото Altice упреква Общия съд, че при разглеждането на направеното от него възражение за незаконосъобразност не се е произнесъл по доводите му, изведени от „основните принципи, които са общи за правните системи на държавите членки, относно стълкновенията на закони“, трябва да се отбележи, че Общият съд отхвърля тези доводи в точки 60—62 от обжалваното съдебно решение, обяснявайки че член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 преследват самостоятелни цели.

- 82 От жалбата в първоинстанционното производство впрочем е видно, че този дял от направеното от Altice възражение за незаконосъобразност е бил неразривно свързан с твърдението му, че тези разпоредби защитават един и същ правен интерес.
- 83 Следователно Общият съд не може да бъде упрекван, че не се е произнесъл изрично и подробно по всички доводи, изложени от Altice в този дял.
- 84 Второ, в точка 274 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че в точки 117 и 118 от решение от 4 март 2020 г., Marine Harvest/Комисия (C-10/18 P, EU:C:2020:149), Съдът е отхвърлил довод, аналогичен на изведения от Altice от „принципа на забраната на двойното санкциониране, произтичаща от основните принципи, които са общи за правните системи на държавите членки“.
- 85 В това съображение обаче не е допусната никаква грешка при прилагане на правото.
- 86 Всъщност в посоченото съдебно решение, по-специално в точки 117 и 118 от него, Съдът приема, че дори такъв принцип да се счете за релевантен, при липсата в Регламент № 139/2004 на разпоредба, която да е „основно приложима“, и предвид самостоятелните цели, преследвани с член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от този регламент, този принцип не може да възпрепятства налагането на две глоби за нарушаването с едно и също деяние на тези разпоредби. Следователно, без да допуска грешка при прилагане на правото, Общият съд е можел да обоснове своята преценка на доводите на Altice с посоченото съдебно решение, въпреки че по делото, довело до постановяването на последното решение, Съдът не е бил сезиран с възражение за незаконосъобразност.
- 87 При това положение също така не е било необходимо Общият съд изрично да взема предвид представените от Altice различни становища и експертизи.
- 88 Трето, доводите на Altice, обобщени в точка 79 от настоящото решение, трябва да се отхвърлят, тъй като отправна точка в тях е виждането, че член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 преследват една и съща цел и се преповтарят. Всъщност тази отправна точка бе оборена при преценката на първата част от настоящото основание.
- 89 От гореизложените съображения следва, че третата част от първото основание и съответно цялото първо основание трябва да се отхвърлят.

Второто основание

Доводи на страните

- 90 С второто си основание за обжалване пред Съда Altice оспорва точки 260—278 и 328 от обжалваното съдебно решение.
- 91 На първо място, Altice твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и е пренебрегнал принципа на пропорционалност, тъй като заключил, че този принцип не е приложим „като такъв“ към налагането на две глоби за нарушаването на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, и пропуснал да се увери, че наложените две глоби са пропорционални спрямо допуснатите нарушения.

- 92 Първо, доколкото в точки 264, 265 и 270 от обжалваното съдебно решение Общият съд се позовавал на самостоятелните цели на тези две разпоредби от Регламент № 139/2004, Altice препраща към първото основание за обжалване пред Съда.
- 93 Второ, що се отнася до принципа на пропорционалност, Altice припомня, че принципът *ne bis in idem* допуска налагането от орган по конкуренция на две глоби на едно предприятие в едно-единствено решение за едни и същи деяния, като обаче този орган трябва да се увери, че взети заедно, глобите са пропорционални спрямо естеството на нарушението. Общият съд обаче не извършил такава проверка. Впрочем, когато намалил размера на наложената глоба за нарушението на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, той не направил това, за да осигури пропорционалността на наложените две глоби.
- 94 Според Altice налагането на втора глоба за едно и също деяние, за да се защити един и същ правен интерес, по дефиниция е ненужно и прекомерно.
- 95 На второ място, според Altice Общият съд е нарушил и забраната на двойното санкциониране, залегнала в основните принципи, които са общи за правните системи на държавите членки, относно стълкновенията на закони, тъй като отказал да признае, че с налагането на две глоби се нарушава тази забрана, която била основен принцип от правото на Съюза.
- 96 В това отношение Altice препраща към развитите от него доводи в рамките на първото основание за обжалване пред Съда. То добавя, че ако трябва да се приеме виждането, според което член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 преследват различни правни интереси, налице би била идеална съвкупност от нарушения. В такъв случай трябвало да се прибегне до принципа на приспадане, приложим поради изложените причини в рамките на третата част от първо основание, и съответно размерът на наложената първа санкция да се отчете, за да се определи размерът на втората. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото в точка 328 от обжалваното съдебно решение, отхвърляйки въз основа на погрешен прочит на решение от 26 октомври 2017 г., *Marine Harvest/Комисия* (T-704/14, EU:T:2017:753, т. 344), приложимостта на този принцип.
- 97 Според Комисията настоящото основание трябва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

- 98 В самото начало трябва да се отбележи, че второто основание за обжалване пред Съда почива до голяма степен на препращане към вече изложените доводи от Altice в подкрепа на първото основание за обжалване пред Съда. Тъй като тези доводи бяха отхвърлени при разглеждането на последното, второто основание не може бъде уважено по отношение на тях.
- 99 Що се отнася до останалите доводи, първо, твърдението, че е нарушен принципът на пропорционалност, не е достатъчно подкрепено с доказателства, поради което трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 100 Второ, Altice твърди, че принципът на приспадане е приложим поради причините, изложени в третата част от първото основание, в хипотезата на „съвкупност от нарушения“. Това била хипотеза, при която член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 защитават отделни правни интереси. Трябва обаче да се отбележи,

че след като отправна точка в третата част е виждането, че тези разпоредби защитават един и същ правен интерес, а настоящото дело съответства на случай на стълкновение на закони, Altice не е обяснило защо при това положение посочените причини да са относими.

- 101 Що се отнася до извършеното в този контекст препращане от Altice към точка 344 от решение от 26 октомври 2017 г., *Marine Harvest/Комисия* (T-704/14, EU:T:2017:753), цитирана в точка 328 от обжалваното съдебно решение, неговите доводи почиват на погрешен прочит на същата точка 344. Всъщност в последната Общият съд ясно отхвърля приложимостта на принципа на приспадане в хипотеза, при която с едно и също решение са наложени няколко санкции, дори последните да са наложени за едни и същи деяния. Следователно тези доводи са неоснователни.
- 102 Поради това второто основание за обжалване пред Съда трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти по същество.

Третото, четвъртото и петото основание

- 103 Със своето трето, четвърто и пето основание за обжалване пред Съда Altice оспорва извършените от Общия съд преценки по констатацията на Комисията, че Altice е извършило концентрацията по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, преди тази институция да е била уведомена за нея и да я е разрешила.
- 104 В отговор Комисията посочва, че тези три основания са неотносими и при всички положения трябва да се отхвърлят по същество.

Относителността на третото, четвъртото и петото основание

– Доводи на страните

- 105 Според Комисията в спорното ѝ решение констатацията, че Altice е извършило концентрацията по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, преди тази институция да е била уведомена за нея и да я е разрешила, почива на три елемента. Това били, първо, наличието на договорките, предхождащи финализирането, второ, ефективната намеса на Altice в дейността на PT Portugal, и трето, обмените на информация, които допринесли да се докаже, че Altice упражнява решаващо влияние върху PT Portugal.
- 106 С третото, четвъртото и петото основание Altice обаче оспорвало само преценките, направи от Общия съд по първия и третия от тези елементи. Що се отнася до втория елемент, Altice само посочвало, че направените от Комисията изводи в част 4.2.1 от спорното решение на Комисията предполагат, че Altice разполага с право на вето върху разглежданите стратегически решения на PT Portugal, каквото Altice оспорва, че има. Според Комисията последното твърдение е безпочвено, тъй като нито това решение, нито обжалваното съдебно решение поставят извода, че Altice ефективно упражнява решаващо влияние върху аспекти от търговската стратегия на PT Portugal, в зависимост от това дали SPA

предоставя на Altice такова право на вето. Следователно Altice в действителност не оспорило изводите по същество на Общия съд относно поведението, описано в посочената част 4.2.1 и разгледано в точки 170—218 от обжалваното съдебно решение.

- 107 Ето защо, след като тези изводи сами по себе си можели да обосноват констатацията, че Altice е извършило концентрацията, третото, четвъртото и петото основание се оказвали неотнормими.
- 108 В писмената си реплика Altice оспорва всички тези доводи.

– *Съображения на Съда*

- 109 Както правилно отбелязва Комисията и както следва от точки 27 и 28 от настоящото решение, в спорното си решение Комисията се основава на три елемента, за да констатира, че Altice е извършило концентрацията по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, преди тази институция да е била уведомена за нея и да я е разрешила. Първо, договорките, предхождащи финализирането, предоставили на Altice възможността за упражняване на решаващо влияние върху дейностите на PT Portugal. Второ, седем случая илюстрирали ефективната намеса на Altice в дейността на PT Portugal. Трето, обмени на информация допринесли да се докаже, че Altice упражнява решаващо влияние върху PT Portugal.
- 110 Общият съд проверява основателността на тези преценки в рамките на първите три изтъкнати от Altice основания, свързани с наличието на нарушение на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. Именно в този контекст той се произнася по-специално по понятието „извършване“ на концентрация по смисъла на тези разпоредби (т. 76—89 от обжалваното съдебно решение), по договорките, предхождащи финализирането (т. 94—105, 108—133 и 136—155 от това решение), по седемте твърдени случая на ефективно упражняване на решаващо влияние върху PT Portugal (т. 173—218 от посоченото решение), както и по обмените на информация (т. 221—242 от същото решение).
- 111 Със своето трето, четвърто и пето основание за обжалване пред Съда Altice оспорва по същество преценките на Общия съд, свързани с понятието „извършване“ на концентрация по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, с договорките, предхождащи финализирането, и с обмените на информация.
- 112 Следователно, както изтъква Комисията, в подкрепа на жалбата си до Съда Altice наистина не изтъква основание, с което да оспори конкретно преценките на Общия съд, свързани със седемте твърдени случая на ефективно упражняване на решаващо влияние.
- 113 Това не променя факта, че с третата част от третото основание Altice поставя под въпрос релевантността на критерия, който Общият съд прилага при преценката не само на договорките, предхождащи финализирането, които се разглеждат в третото основание за обжалване пред Съда, но и на седемте случая на ефективно упражняване на решаващо влияние върху PT Portugal. Именно така Общият съд се позовава на този критерий в посочения контекст, по-специално в точки 190 и 201 от обжалваното съдебно решение.

- 114 Също така, както следва от точка 91 от жалбата до Съда, с четвъртото основание за обжалване пред Съда, свързано с тълкуването от Общия съд на понятието „право на вето“, в крайна сметка се цели да се оспори именно отправната точка за проверката от Общия съд на преценките на Комисията, свързани с твърдените седем случая на ефективно упражняване на решаващо влияние.
- 115 Следователно, противно на твърденията на Комисията, третото, четвъртото и петото основание не могат да се отхвърлят като неотнормими.
- 116 Поради това трябва да се пристъпи към преценка на тяхната основателност.

Третото основание

– Доводи на страните

- 117 Със своето трето основание Altice твърди по същество, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, заключавайки, че договорките, предхождащи финализирането, съставляват „извършване“ на концентрацията по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. Това основание се състои от три части.
- 118 С първата част от посоченото основание Altice оспорва точки 69—89, 96, 132 и 144 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд заключил, че самото подписване на SPA му предоставило „възможността за упражняване на решаващо влияние“ върху PT Portugal и че това подписване било равнозначно на извършването на концентрацията. По този начин Общият съд смесил понятието „концентрация“, съдържащо се в член 3 от Регламент № 139/2004, и понятието „извършване“, съдържащо се в член 4, параграф 1 и в член 7, параграф 1 от този регламент, като придал на второто прекомерен обхват.
- 119 Първо, „възможността за упражняване на решаващо влияние“ съответствала на определението за „контрол“ по смисъла на член 3, параграф 2 от Регламент № 139/2004 и съответно на понятието „концентрация“ по смисъла на член 3 от този регламент. „Концентрацията“ впрочем означавала по-малко от „извършването“ на концентрация, тъй като в същия член 3 не се говорело за „извършването“. Следователно извършването непременно означавало повече от възможността за упражняване на решаващо влияние.
- 120 Също така формулировките на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от посочения регламент предполагали разлика между споразумение, водещо до „концентрация“, за която трябва да се отправи уведомление, и нейното последващо „извършване“. В разглеждания случай подписването на SPA вече съставлявало „концентрация“, за която трябва да се отправи уведомление, но не още концентрация, която е „извършена“. Извършването настъпило към момента на прехвърляне на всички акции на PT Portugal в полза на Altice.
- 121 От телеологична гледна точка никоя от практиките, разгледани от Общия съд в обжалваното съдебно решение, не накарнала контрола върху концентрациите с оглед на обстоятелствата в случая, а именно предварителното уведомяване за концентрацията, предложението за коригиращи мерки и прехвърлянето на акциите едва след разрешаването.

- 122 Второ, Altice упреква Общия съд, че е възприел разширително тълкуване на понятието „извършване“, включвайки в него самото подписване на договорки, предхождащи финализирането. Според Altice концентрацията не може да се счита за извършена поради тези договорки и разглежданите от Общия съд положения, тъй като Комисията не можела да разпорежи на основание член 8, параграф 4 от Регламент № 139/2004 развалянето на концентрацията или прехвърлянето на всички разглеждани акции или активи, за да се възстанови конкуренцията в положението преди подписването на SPA. Всъщност акциите и активите на PT Portugal останали под самостоятелния контрол на Oi до финализирането на операцията след разрешаването ѝ от Комисията. Следователно Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, отхвърляйки в точки 69—88 от обжалваното съдебно решение доводите, изложени в този смисъл от Altice.
- 123 Освен това, в точка 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд изопачил довод, изложен от Altice в точка 47 от неговата жалба в първоинстанционното производство, смесвайки по същество понятието „концентрация“, употребено от Общия съд, и понятието „извършване“, употребено от Altice. В резултат на това с точка 88 от това решение не можело надлежно да се отхвърли твърдението на Altice.
- 124 С втората част от третото основание Altice упреква Общия съд, че е допуснал грешки при прилагане на правото при тълкуването и прилагането в точки 95—97, 113 и сл. от обжалваното съдебно решение на понятието „частично извършване“ и понятието способстване за „трайната промяна в контрола“ с оглед на решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371).
- 125 От точка 46 от това съдебно решение Общият съд заключил, че член 7 от Регламент № 139/2004 се прилага за „частичните извършвания“ на концентрация, когато страните „задействат операции, способстващи да се промени трайно контролът върху целевото предприятие“. Според Altice обаче предвид точка 49 от посоченото съдебно решение и Консолидираното юрисдикционно известие операциите, които не са необходими, за да се достигне до промяна в контрола, не попадат в обхвата на този член, тъй като нямат пряка функционална връзка с извършването на концентрацията.
- 126 Освен това от точки 43—45 и 52 от същото съдебно решение следвало, че член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 е приложим само към операции, които са способствали да се промени трайно контролът. В този контекст в точка 95 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, постановявайки, че изискването за трайна промяна в контрола не засяга продължителността на договорките, предхождащи финализирането.
- 127 Следователно Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, заключавайки, че тези договорки сами по себе си са способствали за трайна промяна в контрола, при положение че те не били необходими, за да се достигне до тази промяна чрез прехвърлянето на акциите на PT Portugal, че те не способствали за тази промяна и че били с кратка продължителност.
- 128 С третата част от третото основание Altice упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, постановявайки в точки 102—105, 117, 120, 121, 130 и 131 от обжалваното съдебно решение, че за да се сметат за съпътстващи ограничения, които не

попадат в обхвата на забраната по член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, договорките, предхождащи финализирането, трябва непременно да запазват стойността на целевото предприятие.

- 129 Според Altice в решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), Съдът постановява, че забраната, съдържаща се в член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, не се прилага за операция, която предхожда финализирането на концентрацията и е съпътстваща или подготвителна за концентрацията. В този контекст Съдът изобщо не се позовавал на критерий, свързан със запазването на стойността на целевото предприятие, какъвто не произтичал и от този регламент или от Известието на Комисията относно ограниченията, пряко свързани и необходими за концентрациите (ОВ С 56, 2005 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 204).
- 130 Освен това в световен мащаб било установено, че на практика договорки, предхождащи финализирането, играят определяща роля за запазването на репутацията на целевото предприятие между момента на подписването на споразумението и този на финализирането. Обичайно било продавачът да бъде задължен да обсъжда с купувача някои мерки, свързани с управлението на прехвърляната дейност, когато те се вземат в периода преди финализирането, за да е сигурно, че купувачът няма да претендира обезщетение поради вземането на такива мерки.
- 131 Според Комисията третото основание трябва да се отхвърли по същество.

– *Съображения на Съда*

- 132 С третото си основание, чиито три части трябва да се разгледат заедно, Altice оспорва по същество извършеното от Общия съд тълкуване на понятието „извършване“ на концентрация по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, както и прилагането му в разглеждания случай, що се отнася до договорките, предхождащи финализирането.
- 133 В самото начало трябва да се направи уточнението, че макар основанието формално да е насочено срещу множество точки от обжалваното съдебно решение, в някои от тях просто се обобщават доводи на Altice. Тълкуването от Общия съд на понятието „извършване“ по същество се извежда от съвместния прочит на точки 76, 77, 83—85, 87, 95, 96, 102—104, 117, 121, 130, 131 и 144 от обжалваното съдебно решение. Поради това преценката на Съда трябва да се съсредоточи върху тези точки, които Altice оспорва.
- 134 Най-напред, Altice упреква Общия съд, че е смесил понятието „концентрация“ и понятието „извършване“ на концентрация и че е придал на последното прекомерен обхват.
- 135 В това отношение е важно да се припомни, че в член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004 се предвижда задължение за уведомяване на Комисията за концентрациите с общностно измерение преди тяхното извършване. Що се отнася до член 7, параграф 1 от този регламент, в него само се предвижда, че концентрация не може да бъде извършена нито преди уведомяването за нея, нито преди да бъде обявена за съвместима с общия пазар.
- 136 Нито едната, нито другата от тези разпоредби, определят какво трябва да разбира под „извършване“ на концентрация.

- 137 При това положение предвид, първо, преследваните цели от Регламент № 139/2004, който се стреми по-специално да осигури ефективността на контрола *ex ante* върху концентрациите, второ, понятието „концентрация“ по смисъла на член 3 от този регламент, и трето, общата структура на посочения регламент, Съдът вече е постановил, че извършването на концентрация по смисъла на член 7 от същия регламент е налице, щом като страните по концентрация задействат операции, способстващи да се промени трайно контролът върху целевото предприятие. В това отношение контролът произтича от възможността, предоставена с права, договори или други способности, да се упражнява решаващо влияние върху дейността на предприятие (вж. в този смисъл решение от 31 май 2018 г., *Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371*, т. 41—46, 52, 53, 59 и 61).
- 138 Съдът съответно приема, че всяко частично извършване на концентрация попада в приложното поле на член 7 от Регламент № 139/2004. Всъщност, ако на страните по концентрация беше забранено извършването на концентрация само с една операция, но те можеха да постигнат същия резултат с последователни частични операции, това би намалило полезното действие на забраната по член 7 от Регламент № 139/2004 и би застрашило предварителния характер на контрола, предвиден в този регламент, както и преследването на целите на последния (решение от 31 май 2018 г., *Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371*, т. 47).
- 139 Поради същите мотиви и предвид връзката между член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, посочена в точка 50 от настоящото решение, това тълкуване се налага и за понятието „извършване“, съдържащо се в член 4, параграф 1 от този регламент.
- 140 В точки 76, 77, 83 и 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд впрочем прилага именно тази съдебна практика, след като припомня произтичащите от нея основни изводи. В съответствие с посочената съдебна практика той съответно правилно приема, по същество в точки 77 и 84 от това решение, че концентрация може да се окаже извършена, щом като дадена операция предоставя на приобретателя възможността за упражняване на решаващо влияние върху целевото предприятие, и постановява в точка 83 от това решение, че всяко частично извършване на концентрация попада в приложно поле на член 7 от Регламент № 139/2004.
- 141 Поради това твърдението на Altice, че Общият съд смесва понятието „концентрация“ и понятието „извършване“, придавайки прекомерен обхват на последното, трябва да се отхвърли.
- 142 В този контекст Altice неправилно се позовава и на член 8, параграф 4 от Регламент № 139/2004, за да заключи, че извършването на концентрация се свежда до хипотезите, в които Комисията може да се наложи да разпoredи разваляне на концентрацията, ако разрешаването на операцията се откаже. Всъщност, от една страна, както Общият съд правилно констатира и без да изопачава писмените изявления на Altice в точка 87 от обжалваното съдебно решение, в тази разпоредба само се определят правомощията, с които разполага Комисията при установяване на нарушение. Тя обаче не съдържа никакво определение на понятията „концентрация“ и „извършване“. От друга страна, предлаганият от Altice прочит би ограничил обхвата на задълженията, предвидени в член 4, параграф 1 и в член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, рискувайки да постави под въпрос ефективността на контрола *ex ante* върху концентрациите.

- 143 След това Altice критикува съображенията на Общия съд, свързани с понятието „частично извършване“ на концентрация.
- 144 Що се отнася, на първо място, до понятието „трайна промяна в контрола“ Общият съд уточнява в точки 85, 95 и 96 от обжалваното съдебно решение, че дори ограничено във времето поведение може да способства за трайна промяна в контрола, тъй като именно тази промяна, а не операциите, които могат да способстват за нея, трябва да е трайна, за да е налице концентрация.
- 145 Противно на твърденията на Altice, при тази преценка не е допусната никаква грешка при прилагане на правото. Всъщност, от една страна, от член 3, параграф 1 от Регламент № 139/2004, който трябва да се има предвид при определянето на обхвата на понятието „извършване“ на концентрация по смисъла на членове 4 и 7 от този регламент, недвусмислено следва, че извършването на концентрация изисква „трайна промяна в контрола“. От друга страна, както следва от точки 137 и 138 от настоящото решение, всяка операция, която способства да се промени трайно контролът върху целевото предприятие, трябва да се счита за поне частично извършване на концентрацията, попадащо в обхвата на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. С други думи, трайна трябва да бъде именно промяната в контрола, а не операцията, способстваща за извършването ѝ, поради което тази операция може има временен характер.
- 146 Що се отнася, на второ място, до преценката на въпроса дали мерки, които не са необходими за промяната в контрола и са съпътстващи, могат да способстват за извършването на концентрация, трябва да се отбележи, че в точки 98 и 99 от обжалваното съдебно решение, които не се оспорват в рамките на настоящото основание, Общият съд постановява в светлината на решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371, т. 60), че съпътстващи и подготвителни мерки като такива не са изключени от приложно поле на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. В това отношение в точка 99 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че Съдът не е извел критерий за установяване на вероятния съпътстващ и подготвителен характер на въпросната мярка. Освен това в точки 102 и 103 от това решение той добавя, че в известието на Комисията, посочено в точка 129 от настоящото решение, неизчерпателно се сочи критерий, почиващ на запазването на стойността на целевото предприятие, и съответно не се изключва възможността предвид да се вземат други критерии. В точка 104 от посоченото решение Общият съд обаче отбелязва, че Altice не е представило доказателства, за да покаже, че в настоящия случай е имало риск от засягане на търговската репутация на PT Portugal, препращайки същевременно към разглеждането на следващите основания на Altice.
- 147 Накрая, при преценката в точки 109—132 от обжалваното съдебно решение на въпроса дали, както посочва Комисията в спорното си решение, договорките, предхождащи финализирането, са способствали за извършването на концентрацията, Общият съд прилага, по-специално в точки 117, 121, 130 и 131 от това решение, същия критерий като тази институция, определяйки дали стремежът с тези договорки е бил единствено да се запази стойността на целевото предприятие, или те са надхвърляли необходимо за тази цел.
- 148 С доводите на Altice не може да се докаже, че по този начин Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото.

- 149 Първо, твърдението на Altice, че само мерките, необходими за трайната промяна в контрола, могат да попадат в обхвата на понятието „извършване“ по смисъла на тези разпоредби, почива на погрешен прочит на решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371).
- 150 В това отношение, от една страна, както следва от точки 138 и 139 от настоящото решение, всяко частично извършване на концентрация попада в приложното поле на членове 4 и 7 от Регламент № 139/2004, за да се гарантира предварителният характер на контрола върху концентрациите.
- 151 От друга страна, по делото, довело до постановяването на решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), Съдът е трябвало да определи дали прекратяването от страна по концентрация на споразумение за сътрудничество, сключено с трето за тази операция лице, способства за извършването на концентрацията.
- 152 Именно в този контекст в точка 48 от решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), Съдът припомня, че съгласно съображение 20 от Регламент № 139/2004 е необходимо да бъдат разглеждани като „[една-единствена] концентрация“ операции, които са тясно свързани във връзка с условие или са под формата на серии от операции с ценни книжа, които се осъществяват в сравнително кратък период от време. В точка 49 от това решение Съдът добавя, че същевременно, щом не са необходими за постигането на промяна в контрола върху засегнатото от концентрацията предприятие, такива операции, макар и осъществявани в рамките на концентрация, не попадат в обхвата на член 7 от Регламент № 139/2004. Всъщност, въпреки че могат да бъдат спомагателни или подготвителни спрямо концентрацията, тези операции нямат пряка функционална връзка с извършването ѝ, поради което осъществяването им по принцип не може да накърни ефективността на контрола върху концентрациите.
- 153 Следователно Съдът се позовава на понятието „пряка функционална връзка“ и на съпътстващия или подготвителен характер на операция именно при преценката дали е налице една-единствена концентрация. От решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), обаче не може да се заключи, че само операция, необходима за трайната промяна в контрола, може да способства за извършването на концентрация. Такова тълкуване освен това рискува да намали неоснователно обхвата на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 и съответно да накърни полезното действие на предварителния контрол върху концентрациите.
- 154 Що се отнася, второ, до доводите, свързани със съпътстващите ограничения, трябва да се констатира, от една страна, че противно на онова, което Altice, изглежда, твърди, и както следва от изложението на точки 102 и 103 от обжалваното съдебно решение, съдържащо се в точка 146 от настоящото решение, Общият съд изобщо не следва критерия за запазването на стойността на целевото предприятие като единствен критерий за преценка на съпътстващия характер на дадено ограничение.
- 155 От друга страна, доколкото Altice сочи като довод наличието на световна практика, доводът му почива само на неподкрепени с доказателства твърдения. Поради това той не може да се приеме.
- 156 С оглед на гореизложените съображения третото основание трябва да се отхвърли изцяло по същество.

Четвъртото основание

– Доводи на страните

- 157 С четвъртото си основание за обжалване пред Съда Altice оспорва точки 91—169 от обжалваното съдебно решение, твърдейки, главно, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „право на вето“, и при условията на евентуалност, че Общият съд е изопачил SPA, тълкувайки го в смисъл, че с него се предоставят „права на вето“. Това основание се състои от две части.
- 158 С първата част от четвъртото основание Altice упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „право на вето“, пренебрегвайки член 3, параграф 2 от Регламент № 139/2004, разглеждан във връзка с член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от същия регламент и с Консолидираното юрисдикционно известие.
- 159 С оглед на член 3, параграф 2 от Регламент № 139/2004 Altice подчертава, че преди придобиването на контрола чрез притежаването на по-голямата част от капитала на целевото предприятие бъдещият приобретател може по договорен път да придобие контрола, използвайки „права на вето“. Тези права на вето предполагали, както следвало от точки 18 и 54 от Консолидираното юрисдикционно известие, власт за блокиране на приемането на валидни стратегически търговски решения срещу волята на друга страна. Понятията „права на вето“ и „власт за блокиране“ съответно трябвало да се тълкуват стриктно, за да се гарантира, че този регламент се прилага само за споразуменията, които предоставят възможността за упражняване на „решаващо“ влияние.
- 160 В точки 103—133 от обжалваното съдебно решение Общият съд обаче разширил обхвата на понятието „право на вето“ и включил в него положения, които не предоставяли такава власт за блокиране на стратегическите търговски решения. По този начин той допуснал грешка при прилагане на правото.
- 161 Всъщност съгласно членове 6.1 и 7.1 от SPA Altice не разполагало с правомощието да противопоставя своето вето на решенията на PT Portugal, тъй като не можело да блокира приемането от последното на стратегически решения и да създаде блокиращо положение. Всички стратегически решения, приемани от PT Portugal или Oi в изпълнение на ангажиментите, предхождащи финализирането, щели да бъдат валидни и щели да доведат единствено до обезщетяване. В този контекст, противно на констатацията на Общия съд в точка 126 от обжалваното съдебно решение, правото на обезщетение за евентуалните загуби не съставлявало право на вето.
- 162 С втората част от четвъртото основание, изтъкната при условията на евентуалност, Altice твърди, че в точки 109—132 от обжалваното съдебно решение Общият съд изопачил SPA, приемайки че съдържащите се в него договорки, предхождащи финализирането, предоставят право на вето на Altice. Това тълкуване било в явно противоречие с текста не само на член 6, но и на член 7 от SPA, в чийто параграф 1, буква в) ясно се посочвало, че обезщетението „е единственият способ за поправяне на вреди, с който купувачът разполага срещу продавача, освен ако последният е действал с измама“.

163 Въз основа на това Altice счита, по-специално в писмената си реплика, че консултирането му от страна на PT Portugal в седем случая по някои теми, уредени в член 6 от SPA, не може да съставлява „извършване“ по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, противно на преценките на Комисията, потвърдени от Общия съд в точки 170—215 от обжалваното съдебно решение.

164 Комисията възразява и твърди, че изложените доводи в предходната точка от настоящото решение представляват недопустимо, тъй като било направо със закъснение, разширяване на обхвата на жалбата до Съда и че настоящото основание е изцяло безпочвено.

– *Съображения на Съда*

165 В самото начало трябва да се направи уточнението, че макар настоящото основание, свързано с употребеното от Общия съд понятие „право на вето“, формално да е насочено срещу множество точки от обжалваното съдебно решение, в някои от тях просто се обобщават доводи на Altice, докато други не се оспорват конкретно в рамките на това основание. Тълкуването от Общия съд на понятието „право на вето“ и неговото прилагане в разглеждания случай се извеждат основно от съвместния прочит на точки 109—133 от обжалваното съдебно решение. Поради това преценката на Съда трябва да се съсредоточи върху тези точки, които Altice оспорва.

166 В тези точки Общият съд приема по същество, противно на твърденията на Altice, че договорките, предхождащи финализирането, са му предоставили възможността за упражняване на решаващо влияние върху PT Portugal. Според Общия съд член 6, параграф 1, буква б) от SPA, цитиран в точка 109 от това решение, предоставя на Altice, още от деня на подписването на SPA, възможността за упражняване на контрол върху PT Portugal, задължавайки Oi да получава писменото съгласие на Altice, за да участва в широк спектър от договори, да прекрати тяхното действие или да ги измени, и съответно давайки възможност на Altice да определя търговската политика на PT Portugal и да блокира поредица от решения, без да е доказано, че тази възможност е необходима, за да се запази стойността на PT Portugal. Според Общия съд така Altice е имало право на вето върху някои решения на PT Portugal, което се потвърждавало от факта, че неизпълнението от Oi на това задължение дава основание на Altice да предяви правото да получи обезщетение.

167 В това отношение е важно да се припомни, както следва от точки 137—139 от настоящото решение, че извършването на концентрация по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 е налице, щом като страните по концентрация задействат операции, способстващи да се промени трайно контролът върху целевото предприятие. Всяко частично извършване на концентрация попада в приложното поле на тези разпоредби.

168 В този контекст съгласно член 3, параграф 2, буква б) от този регламент контролът произтича от права, договори или други средства, които предоставят възможността за упражняване на решаващо влияние върху дейността на предприятие, и по-специално от права или договори, които предоставят решаващо влияние върху състава, гласуването или решенията на органите на предприятието.

169 В разглеждания случай Altice не оспорва факта, че съгласно уговорка, съдържаща се в член 6, параграф 1 от SPA, цитиран в точка 109 от обжалваното съдебно решение, множество решения, засягащи не само дейностите и търговските стратегии на PT Portugal,

но и структурата на дирекцията му, е можело да се вземат само с писменото съгласие на Altice. То също така не оспорва факта, че в съответствие с член 7, параграф 1 от SPA Oi е било длъжно да обезщети евентуално настъпили загуби поради неизпълнение на тази уговорка.

- 170 Първо, така се оказва, че в SPA, от една страна, е уговорено договорно задължение за Oi да иска писменото съгласие на Altice по тези решения, и от друга страна, за неизпълнение на това задължение е предвидена договорна санкция, а именно право на обезщетение. При това положение, и доколкото Общия съд счита, че тази възможност надхвърля необходимото, за да се запази стойността на PT Portugal, без да допуска грешка при прилагане на правото, Общият съд е постановил, че SPA предоставя на Altice възможността за упражняване на решаващо влияние върху дейността на PT Portugal.
- 171 В това отношение не може да се приеме твърдението на Altice, че само възможността да се възпрепятства приемането от целевото дружество на валидни решения може да отразява наличието на право на вето и така да се докаже наличието на решаващо влияние върху това дружество. Всъщност, доколкото това твърдение се основава на точки 18 и 54 от Консолидираното юрисдикционно известие, трябва да се отбележи, че тези точки се отнасят до „съвместния контрол“ и „придобиването на едноличен контрол“ поради което те не са релевантни за нуждите на настоящия случай. Освен това нищо не позволява да се заключи, че такова условие се изисква от член 3, параграф 2, буква б) от Регламент № 139/2004.
- 172 Второ, що се отнася до направеното при условията на евентуалност твърдение за изопачаване на SPA, трябва да се отбележи, че посредством това твърдение Altice в действителност оспорва правната квалификация на договорните условия, посочени в точка 169 от настоящото решение, повтаряйки виждането си, че „право на вето“ няма при обикновено поставяне на някои решения в зависимост от получаването на предварително съгласие с предвиждане на обезщетение при неизпълнение. Тези доводи обаче са неубедителни поради същите причини като изложените в точки 170 и 171 от настоящото решение.
- 173 Трето, тъй като твърдението на Altice, обобщено в точка 163 от настоящото решение, представлява само продължение на вече разгледаните и отхвърлени доводи в точки 167—171 от настоящото решение, то трябва да се отхвърли поради същите причини като изложените в тези точки, без да е необходимо да се проверява неговата допустимост, оспорена от Комисията.
- 174 Следователно четвъртото основание трябва да се отхвърли изцяло по същество.

Петото основание

– Доводи на страните

- 175 С петото си основание за обжалване пред Съда Altice оспорва заключението на Общия съд, че обмени на информация са равносилни на „извършване“ на концентрация по смисъла на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. Това основание съдържа две части.

- 176 С първата част от петото основание Altice твърди, че в точки 227 и 235 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил спорното решение на Комисията. Всъщност в тези точки Общият съд посочил, че в спорното ѝ решение Комисията е счела, че обмените на информация просто са „способствали“ да се докаже, че [Altice] е упражнявало решаващо влияние върху някои аспекти от дейността на PT Portugal“. В посоченото решение обаче ясно се посочвало, по-специално в съображения 470, 479 и 482 и в част 4.2.2, че сами по себе си обмените на информация съставляват извършване на концентрацията.
- 177 С втората част от петото основание Altice твърди, че в точка 239 от обжалваното съдебно решение Общият съд пренебрегнал член 1 от Регламент № 139/2004, Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), и член 101 ДФЕС, приемайки, че обмените на информация са извършвани в нарушение на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004.
- 178 По същество Altice упреква Общия съд, че толкова е разширил приложното поле на последните разпоредби, че е включил в тях обмени на информация, които могат да попадат в приложното поле на член 101 ДФЕС и на Регламент № 1/2003. По този начин той пренебрегнал решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371, т. 57 и 59). Правейки разграничение според това дали обмени на информация се вписват в рамките на концентрация или са последващи спрямо нея, Общият съд достигнал до нерационален резултат, а именно че тези обмени попадали в приложното поле на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, когато се осъществяват в положения, водещи до концентрация, но се превръщали в нарушение на член 101 ДФЕС, ако в крайна сметка няма никаква промяна в контрола.
- 179 Освен това Общият съд пропуснал да обясни защо обмените на информация са били „необходими, за да се постигне промяна в контрола“ трайно или защо те „имат пряка връзка с извършването“ на концентрацията, която се реализирала едва с придобиването на акциите на PT Portugal. Следователно тези обмени не попадали в обхвата на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004.
- 180 Комисията счита, че настоящото основание трябва да се отхвърли по същество.

– *Съображения на Съда*

- 181 На първо място, твърденията за изопачаване на спорното решение на Комисията почиват на погрешен и непълен негов прочит.
- 182 Комисията наистина употребява двусмислени формулировки в спорното си решение, по-специално в съображение 470, където се излага конкретна преценка, или пък в съображения 479 и 482, където се обобщават направените констатации. Тези пасажи обаче трябва да се поставят обратно в общия контекст на това решение. Съвсем недвусмислено от съображения 448, 473, 477 и 478 от посоченото решение впрочем следва, че Комисията е взела предвид обмените на информация единствено като елемент, способстващ да се установи, че Altice е упражнявало решаващо влияние върху PT Portugal.

- 183 Следователно, без да изопачава спорното решение на Комисията, в точки 227 и 235 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че в същото си решение Комисията приема, че тези обмени са „способствали“ да се докаже, че Altice е упражнявало такова влияние.
- 184 На второ място, що се отнася до доводите, свързани със съответните приложни полета на контрола върху концентрациите и на антитръстовото право, трябва да се припомни, както следва от член 21, параграф 1 от Регламент № 139/2004, че последният е единственият приложим за концентрациите съгласно даденото им определение в член 3 от него, за които Регламент № 1/2003 по принцип не се прилага. Последният регламент обаче остава приложим за поведението на предприятия, които без да съставляват концентрация по смисъла на Регламент № 139/2004, все пак могат да доведат до координация между тези предприятия, противоречаща на член 101 ДФЕС, и които поради тази причина подлежат на контрол от страна на Комисията или на националните органи по конкуренция (решения от 7 септември 2017 г., Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, т. 32 и 33, и от 31 май 2018 г., Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, т. 56 и 57).
- 185 Поради това, след като, както Комисията и Общият съд констатира, е установено, че обмените на информация са способствали за извършването на концентрацията, правилно в точка 239 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че те попадат в приложно поле на Регламент № 139/2004.
- 186 На трето място, твърденията за липса на необходимост от обмени на информация за целите на промяната в контрола или за липса на пряка връзка между тях и промяната трябва да се отхвърлят поради същите причини като довелите до отхвърлянето на третото основание.
- 187 С оглед на гореизложените съображения петото основание трябва да се отхвърли изцяло по същество.

Шестото основание

- 188 С шестото си основание за обжалване пред Съда Altice оспорва по същество преценките, направени от Общия съд по наложените му глоби със спорното решение на Комисията. Това основание съдържа четири части, от които втората и третата частично се припокриват и съответно трябва да се разгледат заедно.

Първата част от шестото основание

– Доводи на страните

- 189 С първата част от шестото основание Altice твърди, че в точки 155 и 279—296 от обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагане на правото, тъй като в тях погрешно се потвърждава, че то е действало поне небрежно при нарушаването на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004.
- 190 Според Altice в съдебната практика, свързана с понятието „небрежност“, има ясна взаимовръзка между степента на предвидимост на забраняваща разпоредба и отговорността на нарушителя.

- 191 Същевременно, първо, това бил първият път, когато чрез спорното си решение Комисията констатирала, въпреки липсата на каквото и да било прехвърляне на акциите на целевото предприятие, че е била извършена концентрация поради, от една страна, договорки, предхождащи финализирането, които при това били обичайна практика на предприятията, и от друга страна, обмени на информация в периода между подписването на SPA и извършването на операцията.
- 192 Второ, както Съдът посочил в точки 38 и 39 от решение от 31 май 2018 г., Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), точният обхват на забраната за „извършване“ на концентрация по смисъла на член 7 от Регламент № 139/2004 не е ясен. Освен това преди посоченото съдебно решение Общият съд го тълкувал като означаващо „пълно извършване на концентрацията“.
- 193 Трето, Altice информирало Комисията за операцията още преди да подпише SPA и предложило ангажименти, за да се преодолее всякакво евентуално безпокойство, което тази операция поражда.
- 194 Комисията оспорва основателността на всичките доводи.

– *Съображения на Съда*

- 195 Според член 14, параграф 2 от Регламент № 139/2004 Комисията може да наложи глоби за нарушения, които са допуснати „умишлено или поради небрежност“.
- 196 Това условие е изпълнено, когато съответното предприятие не може да не разбира антиконкурентния характер на поведението си, независимо дали знае, че нарушава правилата за конкуренция от правото на Съюза (вж. по аналогия решения от 18 юни 2013 г., Schenker & Co. и др., C-681/11, EU:C:2013:404, т. 37 и цитираната съдебна практика, и от 10 юли 2014 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 156).
- 197 Същевременно, първо, противно на твърденията на Altice и както Общият съд правилно постановява в точки 292 и 293 от обжалваното съдебно решение, само по себе си обстоятелството, че към момента на извършване на нарушението Комисията и съдилищата на Съюза все още не са имали повод да се произнесат изрично по съответното конкретно поведение, не изключва необходимостта предприятието евентуално да очаква, че поведението му може да бъде квалифицирано като несъвместимо с правилата за конкуренция от правото на Съюза. Ето защо такова обстоятелство не може да освободи съответното предприятие от неговата отговорност (вж. по аналогия решения от 6 декември 2012 г., AstraZeneca/Комисия, C-457/10 P, EU:C:2012:770, т. 164, и от 22 октомври 2015 г., AC-Treuhand/Комисия, C-194/14 P, EU:C:2015:717, т. 43).
- 198 Аналогично, второ, Altice не може да се позовава на твърдяната липса на яснота на разпоредбите на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004. Всъщност, когато съществува съмнение в тълкуването на разпоредби от такова естество, от полагащото дължимата грижа предприятие може да се изисква да се консултира с Комисията, за да се увери в законосъобразността на поведението си, както Общият съд постановява в точки 155 и 294 от обжалваното съдебно решение. Това в още по-голяма степен важи за настоящия случай, тъй като съгласно фактическите преценки, извършени в

точка 287 от обжалваното съдебно решение от Общия съд, които Съдът не трябва да проверява и които освен това не се оспорват, Altice действително е знаело за риска поведението му да се окаже несъвместимо с Регламент № 139/2004.

- 199 Трето, с довода, изведен от информирането, предхождащо подписването на SPA, и от предложението за ангажимент, Съдът на практика се приканва да извърши нова преценка по фактически въпрос, а именно дали Altice е действало небрежно. Такъв довод съответно е недопустим на етапа на обжалването пред Съда.
- 200 От гореизложеното следва, че първата част от шестото основание трябва да се отхвърли изцяло.

Втората и третата част от шестото основание

– Доводи на страните

- 201 С втората част от шестото основание Altice твърди, че в точки 297—362 от обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагане на правото и са пренебрегнати член 296 ДФЕС и член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като там Общият съд заключава, че спорното решение на Комисията е достатъчно мотивирано, за да бъдат наложени две отделни и кумулативни глоби от 62 250 000 евро всяка за нарушаване съответно на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004.
- 202 Неправилно от правна гледна точка и противоречиво било, от една страна, да се счита, че Комисията може да наложи две отделни глоби с довода, че става въпрос, както се твърди, за две отделни нарушения, и същевременно, от друга страна, да се приеме Комисията да преценява двете глоби заедно, тъй като санкционираното поведение е едно и също. Това означавало, че при определянето на размера на всяка от наложените глоби липсват мотиви, което Общият съд трябвало да констатира.
- 203 В точки 317 и 324 от обжалваното съдебно решение не се обяснявала причината, поради която налагането на две еднакви глоби за две нарушения, за които се твърди, че са отделни, е пропорционално поради прилагането на критериите, посочени в член 14, параграф 3 от Регламент № 139/2004.
- 204 С третата част от шестото основание Altice твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, постановявайки в точки 320—324 от обжалваното съдебно решение, че член 14, параграф 3 от Регламент № 139/2004 може да доведе до налагането на две отделни глоби с еднакъв размер за две нарушения, за които се твърди, че са самостоятелни и с различни естество, тежест и продължителност.
- 205 Дори да се допуснело, quod non, че с член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 се въвеждат две отделни задължения, се налагала констатацията, че естеството и тежестта на нарушение на първата от тези разпоредби са по-малко сериозни от тези на нарушение на втората от тях. В първата всъщност се предвиждало едно-единствено процедурно задължение, чието неизпълнение съставлявало моментно нарушение, докато

- втората била по-широка и съдържала две задължения, включително същественото задължение за спиране, чието неизпълнение съставлявало продължено нарушение. Тази разлика намирала отражение в давностните срокове, приложими за двете нарушения.
- 206 Що се отнася до продължителността на нарушенията, които са съответно моментно (един ден) и продължено (четири месеца и единадесет дни, тоест 137 дни), Общият съд посочил в точки 324 и 343 от обжалваното съдебно решение, че между тях не може да се направи никакво сравнение. Този извод обаче не бил достатъчно мотивиран и освен това в него била допусната грешка при прилагане на правото, тъй като не можел да се подкрепи с никоя разпоредба от Регламент № 139/2004.
- 207 Предвид различната продължителност според Altice, дори да се допусне, че глоба от 62 250 000 евро е пропорционална спрямо нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, което то оспорва, глобата, която е пропорционална спрямо нарушението на член 4, параграф 1 от този регламент, продължило едва един ден, не трябвало да възлиза на повече от 450 000 евро.
- 208 Според Комисията втората част е недопустима, тъй като Altice не развива своите доводи.
- 209 При всички случаи тази част била и неоснователна. От една страна, в точки 317 и 324 от обжалваното съдебно решение Общият съд обяснил ясно и недвусмислено как Комисията е отчела естеството, тежестта и продължителността на всяко от двете нарушения в съответствие с член 14, параграф 3 от Регламент № 139/2004. От друга страна, по делото, довело до постановяването на решение от 4 март 2020 г., Marine Harvest/Комисия (C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 98—111), Комисията вече наложила две отделни глоби за нарушения съответно на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от този регламент и преценила глобите заедно. Нито Общият съд, нито Съдът впрочем се противопоставяли на съвместната преценка на глобите. При всички положения, в настоящия случай, докато редица мотиви от спорното решение на Комисията били общи за двете глоби, в други се правело разграничение между двете глоби.
- 210 Що се отнася до третата част, според Комисията тя е неоснователна.
- 211 Първо, в решение от 4 март 2020 г., Marine Harvest/Комисия (C-10/18 P, EU:C:2020:149), Съдът вече приел, че Регламент № 139/2004 не възпрепятства като такъв налагането на еднакви глоби за нарушения едновременно на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от него.
- 212 Второ, тези разпоредби били и фундаментални опори на системата за контрол ex ante върху концентрациите на Съюза. Нарушенията на посочените разпоредби трябвало да се считат с еднаква тежест по естеството си, тъй като можело да доведат до глоби, за които се прилага един и същ таван, съгласно член 14, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 139/2004, без законодателят да е квалифицирал едното от тях като по-тежко от другото.
- 213 Трето, според Комисията в точки 322 и 324—343 от обжалваното съдебно решение Общият съд е мотивирал надлежно констатацията, че продължителността на двете нарушения — едното моментно без продължителност, а другото продължено — не е сравнима.

214 Четвърто, отправната точка за изчисляването от Altice на глоба от 450 000 евро за нарушението на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, а именно че продължителността на това нарушение е един ден, била погрешна. Тъй като това нарушение нямало продължителност и било също толкова тежко по естеството си, колкото нарушение на член 7, параграф 1 от този регламент, глоба в такъв размер нямало да отразява достатъчно естеството и тежестта на нарушението и нямало да има достатъчно възпиращо действие.

– *Съображения на Съда*

215 Що се отнася до допустимостта на втората част от шестото основание, трябва да се констатира, че макар изтъкнатите в подкрепа на тази част доводи да са кратки, те същевременно следват ясно от писмените изявления на Altice и явно са позволили на Комисията да им отговори по същество. Поради това направеното от Комисията възражение за недопустимост трябва да се отхвърли.

216 Що се отнася до разглеждането по същество, трябва да се отбележи, че с втората и третата част от шестото основание Altice оспорва главно точки 314—325 от обжалваното съдебно решение. Доводите му се отнасят, от една страна, до преценките на Общия съд, свързани със задължението за мотивиране, което Комисията носи при налагането с едно и също решение на две глоби за нарушения, съответно на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, и от друга страна, до възможността Комисията да определи сумата на двете глоби в един и същ размер. Тъй като тези два въпроса са отделни, те трябва да се разгледат последователно.

217 Най-напред, що се отнася до задължението за мотивиране, изтъкнато във втората и третата част, трябва да се припомни, че според практиката на Съда изискваните от член 296 ДФЕС мотиви на актовете на институциите на Съюза трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите на акта или други лица, засегнати пряко и лично от него, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решения от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 63, и от 10 март 2016 г., HeidelbergCement/Комисия, C-247/14 P, EU:C:2016:149, т. 16).

218 Що се отнася по-специално до мотивите на решение, с което се налага глоба за нарушение на член 4, параграф 1 или на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, трябва да се подчертае, както вече бе припомнено в точка 70 от настоящото решение, че съгласно член 14, параграф 3 от този регламент, за да определи размера на глобата, Комисията трябва да вземе предвид естеството, тежестта и продължителността на нарушението.

219 Освен това при липса на насоки, в които да се посочва методът за изчисляване, приложим при определянето на глобите по член 14 от Регламент № 139/2004, трябва да се приеме, че Комисията изпълнява своето задължение за мотивиране, като посочи ясно и

недвусмислено взетите предвид фактори, без обаче да е длъжна да излага подробно цифровите елементи, свързани с изчисляването на глобата (вж. в този смисъл решение от 22 октомври 2015 г., AC-Treuhand/Комисия, C-194/14 P, EU:C:2015:717, т. 68 и цитираната съдебна практика).

- 220 С оглед на тези припомнания се оказва, противно на твърденията на Altice, че по принцип няма никаква пречка Комисията да извърши успоредна преценка на налаганите от нея глоби за нарушаване, съответно на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, в смисъл тя да се произнесе едновременно по естеството, тежестта и продължителността на двете нарушения. В този контекст институцията съответно трябва да изложи достатъчно ясно причините, обосноваващи определените глоби за нарушаването на всяка от тези разпоредби, предвид съответното естество, тежест и продължителност на установените нарушения.
- 221 В разглеждания случай, както Общият съд посочва в точки 319—323 от обжалваното съдебно решение, Комисията действително излага подробно в съображения 568—599 от спорното си решение своите преценки, свързани с естеството, тежестта и продължителността на двете нарушения, извършени от Altice, и съответно елементите, взети предвид при определянето на размера на глобите. Именно с оглед на всички така припомнени обстоятелства, както следва от съображение 621 от нейното решение, Комисията определя две глоби, всяка от които в размер от 62 250 000 евро.
- 222 Видно обаче отново от мотивите на спорното решение на Комисията, макар тя да счита, че двете нарушения са с еднакви естество и тежест, тя също така посочва, че те са различни като продължителност, тъй като едното е моментно, а другото е продължено нарушение. Трябва обаче да се констатира, че Комисията изобщо не е обяснила причината, поради която, въпреки тази разлика, за двете нарушения е следвало да се наложат глоби в еднакъв размер. С други думи, тя не е обяснила причината, поради която посочената разлика, при това значителна, не може да обоснове диференциране на размера на двете глоби.
- 223 При това положение Общият съд не е можел просто да отхвърли в точка 324 от обжалваното съдебно решение твърдението за непълнота на мотивите в спорното решение на Комисията относно еднакия размер на глобите, въпреки различната продължителност на двете разглеждани нарушения, само защото „напълно логично, не е възможно да се направи сравнение между продължителността на продължено нарушение и моментно нарушение, тъй като последното няма продължителност“, преди да отхвърли в точка 325 от това решение твърдението за неизпълнение на задължението за мотивиране.
- 224 Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, отхвърляйки оплакването, че задължението за мотивиране не е изпълнено.
- 225 Що се отнася до изтъкнатия в отговор от Комисията довод, че по делото, довело до постановяването на решение от 4 март 2020 г., Marine Harvest/Комисия (C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 98—111), Съдът е потвърдил мотиви, аналогични на тези в спорното решение, достатъчно е да се отбележи, че по това дело жалбоподателят не е изтъкнал пред Съда никакво основание, за да оспори преценките на Общия съд, свързани с изчисляването на глобите, поради което нито това изчисляване, нито обосноваването на мотивите са били предмет на обжалване пред Съда. По-специално, както следва от точка 85 от посоченото съдебно решение, Съдът не е бил надлежно сезиран с основание, засягащо пропорционалността на глобите.

- 226 По-нататък, що се отнася до доводите, с които се оспорва самата възможност за нарушения на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 Комисията да наложи две глоби с еднакъв размер, трябва да се констатира, че в точки 320—324 от обжалваното съдебно решение Общият съд не се произнася конкретно по този въпрос. Последният всъщност засяга основателността на спорното решение на Комисията, докато посочените точки 320—324 се отнасят за мотивите на това решение, по-специално за мотивите, довели до определянето на размера на наложените глоби.
- 227 При всички положения тези доводи са неоснователни, тъй като преценката на размера на посочените глоби е част от преценка, която трябва да се извърши с оглед на обстоятелствата във всеки разглеждан случай, предвид посочените в член 14, параграф 3 от Регламент № 139/2004 критерии — тежест, естество и продължителност на нарушенията. Поради това не може общо да се твърди, че наложени глоби с едно и също решение за едновременни нарушения на член 4, параграф 1 и на член 7, параграф 1 от този регламент никога не могат да бъдат с еднакъв размер.
- 228 Необходимо е обаче, при конкретните обстоятелства в съответния случай, налагането на две глоби с един и същ размер за такива нарушения също така да се обосновава с оглед на изложените от Комисията мотиви.
- 229 Трябва впрочем да се отбележи, че пред Общия съд Altice твърди конкретно, че Комисията не може да наложи глоби с един и същ размер за нарушения с различна продължителност. В това отношение сама по себе си невъзможността, ако се счете за вярна, моментно нарушение и продължено нарушение да бъдат сравнявани по отношение на тяхната продължителност, не може да даде отговор на тези доводи. С оглед на доводите на Altice Общият съд е трябвало да провери дали, предвид моментното естество на неизпълнението на задължението за уведомяване, наложената глоба е пропорционална. Общият съд обаче не извършва такава преценка, като в точка 343 от обжалваното съдебно решение само се позовава на несравнимостта на двете нарушения.
- 230 С оглед на гореизложените съображения втората и третата част от шестото основание трябва да бъдат уважени.

Четвъртата част от шестото основание

- 231 С четвъртата част от шестото основание Altice упреква Общия съд, че не се е уверил в пропорционалността на двете глоби, които са му били наложени с едно-единствено решение за едни и същи деяния, пренебрегвайки съдебната практика, произтичаща от точка 39 от решение от 3 април 2019 г., Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie (C-617/17, EU:C:2019:283). Според Altice тези две глоби, включително след извършеното от Общия съд, упражнявайки правомощието си за пълен съдебен контрол, намаляване на наложената глоба за нарушението на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, са толкова прекомерни, че са непропорционални.
- 232 В това отношение, след като в точка 230 от настоящото решение бе прието, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, осъществявайки контрол върху глобата, наложена от Комисията за нарушението на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, които грешки са могли да се отразят на упражняването от този съд на правомощието му за пълен съдебен контрол, произнасяне по настоящата част вече не се налага.

- 233 С оглед на всички гореизложени съображения втората и третата част от шестото основание трябва да се уважат и това основание трябва да се отхвърли в останалата му част.
- 234 Поради това обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, доколкото в точка 2 от диспозитива му се отхвърля жалбата до Общия съд за отмяна на член 4 от спорното решение на Комисията и в точка 1 от същия диспозитив се определя нов размер на глобата, наложена с тази разпоредба.

По жалбата до Общия съд

- 235 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако Съдът отмени съдебния акт на Общия съд, той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 236 Такова е положението по настоящото дело, тъй като Съдът разполага с всички необходими данни, за да се произнесе по жалбата до Общия съд.
- 237 В самото начало, що се отнася до обхвата на контрола на Съда, е важно да се подчертае, както следва от точка 234 от настоящото решение, че обжалваното съдебно решение се отменя само доколкото в точка 2 от диспозитива му се отхвърля жалбата до Общия съд за отмяна на член 4 от спорното решение на Комисията и в точка 1 от същия диспозитив се определя нов размер на глобата, наложена с тази разпоредба. Поради това Съдът трябва да разгледа спора единствено доколкото се отнася до искането за отмяна на член 4 от спорното решение на Комисията и до искането за намаляване на размера на глобата, наложена поради нарушаването на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004 (вж. по аналогия решение от 18 март 2021 г., Rometon/Комисия, C-440/19 P, EU:C:2021:214, т. 157).
- 238 Най-напред, що се отнася до искането за отмяна на член 4 от спорното решение на Комисията, видно от мотивите, съдържащи се в точки 221 и 222 от настоящото решение, това решение на Комисията не е мотивирано в достатъчна степен по отношение на размера на наложената глоба по член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004.
- 239 Поради това искането за отмяна на член 4 от спорното решение на Комисията трябва да бъде уважено.
- 240 При това положение, по-нататък, въз основа на правомощието за пълен съдебен контрол, признато на Съда с член 261 ДФЕС и член 16 от Регламент № 139/2004, той трябва да се произнесе по размера на глобата, която Altice трябва да понесе за установеното нарушение в член 2 от спорното решение на Комисията, а именно нарушението на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004 (вж. по аналогия решения от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 73 и цитираната съдебна практика, и от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 87).
- 241 В това отношение трябва да се припомни, че когато самият Съд се произнася окончателно по спора съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз, при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол той е оправомощен да замени преценката на Комисията със своята преценка и съответно да

отмени, намали или увеличи наложената глоба или периодична имуществена санкция (решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 88 и цитираната съдебна практика).

- 242 Както следва от точка 70 от настоящото решение съгласно член 14, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Регламент № 139/2004 нарушаването на член 4, параграф 1 от този регламент може да доведе до налагане на глоба, чийто размер трябва да бъде определен до тавана от 10 % от общия оборот, реализиран от предприятието, при отчитане на естеството, тежестта и продължителността на нарушението.
- 243 В разглеждания случай, първо, Съдът споделя преценките на Комисията, съдържащи се в съображение 577 от спорното ѝ решение, според които допуснатото от Altice нарушение на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004 е тежко по естеството си.
- 244 Второ, що се отнася до тежестта на това нарушение, предвид точки 195—200 от настоящото решение е установено, че посоченото нарушение е било допуснато поне поради небрежност. Освен това с оглед на преценките, които се съдържат в съображения 587—593 от спорното решение на Комисията и които Съдът също споделя, е безспорно, че въпросната операция поражда сериозни съмнения в съвместимостта си с вътрешния пазар. При това положение предвид трябва да се вземе фактът, подчертан от Общия съд в точки 364—367 от обжалваното съдебно решение, че Altice по собствена инициатива е уведомило Комисията за концентрацията доста преди подписването на SPA и е изпратило на тази институция искане за определяне на екип, отговарящ за разглеждането на неговия случай, три дни след това подписване.
- 245 Трето, що се отнася до продължителността на нарушението на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, важно е да се припомни, че то е моментно нарушение (решение от 4 март 2020 г., Marine Harvest/Комисия, C-10/18 P, EU:C:2020:149, т. 115), като това не се оспорва в случая.
- 246 При това положение справедливата преценка на всички посочени по-горе обстоятелства по случая изисква размерът на наложената глоба на Altice за нарушението на член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004, установено в член 2 от спорното решение на Комисията, да се определи на 52 912 500 евро. Този размер е пропорционален с оглед на естеството, тежестта и продължителността на нарушението, оставайки същевременно достатъчно възпиращ.
- 247 Противно на твърденията на Altice, такъв размер, дори и добавен към глобата, наложена за нарушението на член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004, остава пропорционален. Всъщност с оглед на констатациите, които са извършени от Общия съд в точка 340 от обжалваното съдебно решение и които не се оспорват пред Съда, и при отсъствие на каквото и да било привеждане от Altice на актуализирани данни, трябва да се отбележи, че двете глоби, взети заедно, остават под 0,5 % от оборота на Altice за 2017 г.
- 248 С оглед на всички гореизложени съображения размерът на наложената глоба на Altice за нарушението, установено в член 2 от спорното решение на Комисията, се определя на 52 912 500 евро.

По съдебните разноски

- 249 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 250 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, който е приложим за производството по обжалване пред Съда по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Освен това съгласно член 138, параграф 3 от посочения правилник, който също е приложим за производството по обжалване пред Съда по силата на член 184, параграф 1 от него, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски. Съдът обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и част от съдебните разноски на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това.
- 251 В разглеждания случай, тъй като са уважени, при това само частично, само едно от шестте основания от жалбата до Съда и само едно от петте основания от жалбата за отмяна до Общия съд, Altice трябва да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, пет шести от съдебните разноски, направени от Комисията за целите на тези две производства.
- 252 Съгласно член 184, параграф 4 от същия правилник, ако не е жалбоподател, встъпилата в първоинстанционното производство страна може да бъде осъдена да заплати съдебните разноски във връзка с производството по обжалване само ако е участвала в писмената или устната фаза на производството пред Съда. Когато такава страна участва в производството, Съдът може да реши тя да понесе направените от нея съдебни разноски. Тъй като Съветът, който е встъпила страна в първоинстанционното производство, е участвал в писмената фаза на производството пред Съда, той трябва да понесе собствените си съдебни разноски, както в производството по обжалване пред Съда, така и в първоинстанционното производство.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отменя точка 1 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 22 септември 2021 г., Altice Europe/Комисия (T-425/18, EU:T:2021:607).**
- 2) **Отменя точка 2 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 22 септември 2021 г., Altice Europe/Комисия (T-425/18, EU:T:2021:607), в частта, в която се отхвърля искането за отмяна на член 4 от Решение C(2018) 2418 final на Комисията от 24 април 2018 г. за налагане на глоби за извършване на концентрация в нарушение на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 (преписка M.7993 — Altice/PT Portugal).**
- 3) **Отхвърля жалбата до Съда в останалата ѝ част.**
- 4) **Отменя член 4 от Решение C(2018) 2418 final.**
- 5) **Определя на 52 912 500 евро размера на глобата, която е наложена на Altice Group Lux Sàrl за нарушението, установено в член 2 от Решение C(2018) 2418 final.**

- 6) **Altice Group Lux Sàrl** понася, наред с направените от него съдебни разноси, пет шест от съдебните разноси на Европейската комисия в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда.
- 7) Европейската комисията понася една шеста от направените от нея съдебни разноси в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда.
- 8) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноси в първоинстанционното производство и в производството по обжалване пред Съда.

Подписи